

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Methodus S. Ignatii De Loyola Ducens Animam ad
Perfectionem per Exercitia Spiritualia**

Vatier, Antoine

Dilingæ, 1689

Pro quinta Die.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60263)

terius, oppositum prorsus ulavenit. Cujus fa-
nè diversitatis ratio est, quatenus angelo utri-
bet, similis est, vel dissimilis animæ ipsius dispo-
silio. Si enim contrariam sibi eam alterius
Spiritus invenerit, cum strepitu, & pulsu, quod
facile adverti queat, ei se conjungit: si contra-
mem verò, tanquam in propriam & apertam
domum subit cum quiete.

Octava: Quoties sine prævia ulla causa con-
solatio nobis adest: quamvis eitanquam dis-
nitus immixta, ut supra dictum est, nihil fa-
cia subesse possit; debemus tamen attentè
solicite distinguere præsens consolatio-
tempus à proximo sequente, in quo anima
fervet adhuc, & favoris Divini nuper accep-
sentit reliquias; nam posteriore hoc tempore
frequenter accidit, ut vel ex habitu, discutimus
judicio proprio, vel ex boni aut mali Spiritus
instinctu, aliqua sentiamus, vel deliberemus
quæ cum ab ipso DEO citra medium non em-
nent, solerti indigent discussione, priusquam
recipiant assensum, vel in opus veniant.

Pro quinta Die.

*Regule nonnullæ in distribuendis Eleemo-
nis servandæ.*

Prima: Si quid errogare libeat in hominibus

genere, vel amicitia conjunctos, erga quos sentitur proclivior affectus: attendendæ erunt regulae quatuor, quas ex parte circa electiones commemoravimus: quibus nos hic tres alias adjungimus.

Earum itaque prima hæc est: Ut affectus erga tales meus rectè proveniat ex amore DEI: quem certè amorem debeo sentire in me, ut radicem esse, & causam cujuscunque meæ affectionis, erga cognatos, & amicos omnes; ac operam dare, ut in hoc præsentis negotio, præcipua ea ratio elucescat.

Secunda: Ut considerem, si quis alter, cui parem mecum statum, seu perfectionis gradum optem, me consulat super negotio istiusmodi, quam ego illi erogationis faciendæ, dictaturus sim rationem: hac igitur & me uti par est.

Tertia: Ut cogitem, si mihi vitæ nunc exitus instaret, quid in hac re egisse vellem potissimum: Ita ergo agendum in præsentia decernam.

Quarta: Ut prospiciam similiter: quid malem in die judicij à me super his fuisse transactum: id quod & nunc citra dubium præeligam.

Quinta: Ut quoties ad personas, mihi humano aliquo vinculo conjunctas, affectum me-

um sentio magis inclinare, regulas quatuor
prædictas sedulo expendam, & juxta eas exa-
minem affectum: nihil de eleemosyna, seu di-
tributione facienda cogitans, donec ab animo
si quid non rectum inest, removero.

Sexta: Quamvis facultates Divino cultui
& usui Ecclesiastico dicatae, citra culpam ali-
mi possint, distribuendæ ab eo, qui ad hoc mi-
nisterium sit vocatus: cum tamen plurimum
determinanda propriis suis sumptibus pro-
porcione, soleat de excessu scrupulus incedere
operæ pretium est, juxta regulas superiores
suae statum rectè disponere.

Septima: Propter rationes dictas, & ali-
pleraque in administrandis iis, quæ ad prop-
iam personam, conditionem, domum aut
miliam pertinent: optimum, ac securissimum
est unicuique, distributionis curam subeundi
sua subtrahat commoditati, quantum possit
ac se ipsum proximè conformet ad exem-
plum Domini nostri JESU Christi, summi Pontificis
eis; quandoquidem in tertio etiam Cartha-
gensi Concilio, in quo interfuit S. Augustinus
decretum fuit, supellectilem Episcopi videri
pauperem debere esse. Hoc idem in quodam
statu, seu vitæ genere provideri convenit: & ita
bitâ interim ratione personarum, & ita

ipforum; sicut in matrimonio exemplum præ-
bent S. Joachimus, & S. Anna, qui, divisis per
annos singulos facultatibus suis in tres partes,
pauperibus unam erogabant, alteram dicabant
in templi & Divini cultûs ministerium, &
tertiam postremò necessitati suæ reservabant.

*Quædam notatu digna de scrupulis,
quos animæ Dæmon iniicit, dignoscendis.*

Primum: Vulgò scrupulum appellant,
quando ex proprio liberi arbitrij motu, & judi-
cio, aliquid concludimus, peccatum esse, cùm
peccatum non sit: veluti si quis animadvertens
se crucem, ex paleis humi figuratam in transitu
calcasse, crimini sibi vertat. Hoc autem non
scrupulus propriè, sed judicium potiùs errone-
um vocari debet.

Secundum: scrupulus propriè dicendus est,
quoties post calcatam crucem ejusmodi, vel
post cogitationem, loquelam, aut operationem
aliquam, oboritur nobis extrinsecùs, peccati ad-
missi suspicio: & quamvis altera ex parte veni-
at in mentem, nos minimè peccasse, ambiguita-
tem tamen quamdam, atque animi perturbatio-
nem sentimus, à dæmone videlicet obtrusam.

Tertium: Prior scrupuli species, impropiè
sic dicti, prorsus abhorrenda est, ut erroris plena.

Posterior verò, per tempus aliquod (dum p̄fertim recens est vitæ melioris institutio) animam rebus spiritualibus vacantem , non parùm juvat, cum eam mirum in modum purgat atque ab omni peccati speci abducit : juxta illud Divi Gregorij : *Bonarum mentium est, ibi culpam agnoscere, ubi culpa non est.*

Quartum : Callidè observare solet inimiciorum qualisnam sit animæ cujusvis conscientia : celsiorne , an delicatior. Et, si quam invenit delicatam, multò quoque delicatorem efficere conatur , & in extremum quemdam redigere anxietatis gradum , ut sic miserè turbatam , à profectu spirituali tandem deiiciat. Purà si animam noverit, quæ peccato nulli consentiat mortali sive veniali, imò ne umbram quidem (ut sic dicamus) voluntarij peccati sustinere queat tunc, quoniam non potest veram peccationem illi obijcere, eò satagit adducere, ut peccatum sibi esse credat, quod revera non est, cujusmodi est, de verbo aliquo , vel cogitatione cula repentina. Crassam è diverso animam seu conscientiam , reddere crassiorem studet ut, quæ negligebat priùs venialia peccata, mortalia quoque nunc parùm curet , ac in dies minus respiciat.

Quintum : Ut anima progredi valeat in va-

Spirituali, ad illius partis oppositum tendat necesse est, in quam inimicus tentat pertrahere: ut si laxiorem iste conscientiam facere adnititur, faciat illa strictiorem: aut relaxet contrà, si dæmon nimum velit restringere. Sic enim continget, vitatis extremæ utriusque partis periculis, animam ipsam in medio quodam, quieto, & securo statu, jugiter manere.

Sexta: Quotiescunque homini dicere, aut agere aliquid volenti, quod ab Ecclesiæ usu, vel majorum nostrorum sensu, non dissonat, quòdque tendit in DEI gloriam, obviat extrinsecus suggestio dissuadens, ne dicat, aut agat illud propositum: adductâ, vel vanæ gloriæ, vel mali alterius cujusvis, fucatâ quadam ratione: tunc ad DEUM elevanda mens est, sique appareat, ad ejus gloriam spectare dictum, aut factum ejusmodi, vel certè contrarium non esse, tendendum rectâ erit adversus talem cogitationem: atque obstrepenti nobis inimico respondendum cum Divo Bernardo: *Nec propter te capi, nec propter te finiam.*

Pro Sexta Die.

Monita quinque circa considerationem statuum seu generum vitæ diversorum.

1. Cùm suprà propositum fuerit exemplum
Ddd 3. Christi